

Kar bo luči ti ob bregovih,
gospóde na nasipih novih,
tačas pripelji vse na dan,
naj tok ne bo ti več zaspán,
naj v luči voda bo škrlat.
Gnusobo prejšnjih dni pozabi,
lepote lačne tujce vabi
ljubljsko mestece zijati!

Idila

(Po Pregljinu)

Mimo gostilne greš, mati, postoji!
Mimo gostilne greš, sestra, postoji!
Mimo gostilne greš, žena, postoji!

Za mizo sedim tak tih — Tvoj sin,
na mizo naslonjen že spim — Tvoj brat,
pod mizo se zdaj zavalim — Tvoj mož!

Mati! Moj račun je težak — le žaluj!
Sestra! Moj sen je sladak — ne žaluj!
Žena! Še ga bom pil — le žaluj!